

(Nadaljevanje s 1. strani)

Vsak izmed teh ukrepov, če gledamo nanj posamezno, je lahko upravičen, posebej pa, ko gre za uvedbo nekaterih davkov in taks na alkoholne pijače ali drugo potrošnjo, ki ni osnovnega pomena za standard delavcev. Kjer koli pa je prišlo do kumulativnega uvajanja več takih davkov, se očitno ni računalo z nalogom, da se zagotovi planirano povečanje življenjskega standarda delavcev. V posameznih mestih je na primer mogoče ugotoviti, da lahko znašajo tako uvedeni dodatni davki in takse do štiri in tudi pet odstotkov osebnega dohodka delavcev, a družbeni plan določa, da se bo realna potrošnja delavcev povečala le za osem odstotkov. Če pri tem upoštevamo, da je z vrsto ukrepov, ki so bili uveljavljeni z družbenim planom in kasnejšimi zvezni-

mi predpisi, omejena možnost povečanja osebnih dohodkov delavcev, da bi čimprej dosegli bolj stabilne odnose na tržišču in preprečili težnjo k poviševanju cen, tedaj je očitno, da ta in taka politika zveznih organov in te odločitve komunalnih organov niso vedno med seboj v skladu, niti niso na isti črti.

Ni nobenega dvoma, da so ljudski odbori sprejemali take odločitve pod pritiskom vrste nerešenih in važnih potreb državljanov svoje komune. V svoji temeljni usmeritvi pa morajo ti organi pri odločanju o novih davkih in taksah upoštevati, kako bodo ti ukrepi vplivali na izpolnitev nekaterih temeljnih nalog, ki so postavljene v naši gospodarski in splošni politiki, in ali so ti ukrepi na tej črti ali pa se morda od take postavljene črte odmikajo in za koliko.

predvsem iz zaslužka pri prometu s kmetijskimi pridelki, a ne iz rezultatov, doseženih v proizvodnji, lahko v neki meri vnesejo napačno usmeritev v vse poslovanje zadrug. Podzavestno se bodo usmerile mnogo bolj k dejavnostim v prometu, kjer so v pomanjkanju kmetijskih dobrin znatni viri za povečanje dohodkov zadrug, a manj se bodo usmerile k pospeševanju proizvodnih dejavnosti, kjer so za dosego določenih rezultatov potrebni znatno večji napor.

Tudi v tej usmeritvi je potrebno torej najti neko mero tako zaradi pravičnega razvoja samih zadrug, a prav tako tudi zaradi zagotovitve, da bodo temeljni smotri družbenega plana uresničeni: da ne bomo spodbujali tistih činiteljev, ki motijo tržišče in da ne bomo ogrožali povečanja življenjskega standarda prebivalstva, s katerim računamo.

Ni nobenega dvoma, da so potrebe kmetijstva po denarnih sredstvih in skladih čedalje večje prav zato, ker je prišlo do pozitivnih sprememb tako v usmeritvi zadrug kakor prav tako tudi v usmeritvi kmetijskih proizvajalcev v proizvodnjo. Dolgo zapostavljeno področje terja, ko je prišlo do oživitve njegovih notranjih sil in možnosti, znatna sredstva za svoj prihodnji razvoj. Vsa naša skupnost in tista gospodarska področja, ki so v ugodnejšem gospodarskem položaju, kakršno je na primer industrija, morajo pomagati razvoju kmetijstva in mu dati na razpolago del akumulacije, ker je to pogoj za splošni hitrejši razvoj vsega gospodarstva. Za uresničenje tega smotra pa ni potrebno, da pritiskamo na cene ali da tako preporazdelujemo sredstva, da lahko spravimo v negotovost uresničenje nekaterih temeljnih proporcij, ki smo jih planirali.

Tako usmeritev komun kakor usmeritev zadrug, da bi prišle do več dohodkov, da bi se hitreje razvijale, se lahko uresničujeta samo postopno v skladu z našimi splošnimi gospodarskimi možnostmi.

Podobni pojavi — le na drugem področju

Cepprav niso v neposredni zvezi s tem pojavom, ker gre za popolnoma drugo področje, vendar nekatere manifestacije poslovanja naših zadrug opozarjajo na podoben problem, ki ima lahko podobne posledice kakor pretirano obremenjevanje osebnih dohodkov mestnega prebivalstva po komunah. Govore je namreč o naravni težnji kmetijskih zadrug, poslovnih zvez in drugih združnih organizacij, da si v splošnem poletu, ki je nastal v zvezi z oživitvijo njihovega dela, prizadevajo, da bi čim več akumulirale, da bi čimprej postale nositeljice kmetijske proizvodnje, kooperacije z individualnim proizvajalcem in odkupa kmetijskih pridelkov. Smoter take njihove težnje je, da bi čimprej ustvarile svoje sklade, ki bodo zadrugam omogočile, da bodo dobile svojo materialno podlago in da bodo, ko bodo razpolagale z družbenimi skladi, ustrezno gospodarsko vplivale tako na preobrazbo kmetijske proizvodnje kakor enako tudi na družbene odnose na vasi.

Mnogo boljše je imeti take zadruge kakor zadruge, ki poslujejo z izgubami, ki se ne zanimajo za nastajanje svojih skladov in za povečanje svoje delavnosti. Toda tudi to je točno samo v neki meri in do neke meje. Zadruga naj vzpostavi trajnejše odnose zaupanja in neposrednega gospodarskega sodelovanja s proizvajalci na daljši rok, a ne da čim več zasluži tako, da izkoristi položaj na tržišču. Skrajni smoter njene aktivnosti je čim hitrejši razvoj proizvodnje in vključevanje v raznih oblikah drobnega proizvajalca v moderno gospodarstvo in v socialistične proizvodne odnose. Ni potem takem dobro in upravičeno, da teži zadruga s tem, ko se ravna po možnostih zaslužka, ki jih nudi danes neurejeni promet, za realiziranjem neupravičeno visokih razlik med cenami, ki jih prizna proizvajalcem, in cenami, ki jih realizira, ko te pridelke proda potrošnikom.

Toda ne samo to. Taka usmeritev pomeni tudi izkoriščanje izjemno ugodnega,

da ne rečem monopolističnega položaja pri odkupu, za povišanje cen kmetijskim proizvodom, ki so zelo važni za standard mestnega prebivalstva. Cepprav se niti od daleč ne more trditi, da je temeljni vzrok stalnega povečevanja cen taka težnja po realizaciji velikih razlik pri cenah, ki se pojavlja pri zadrugah, ker je vzrok za povišanje cen predvsem v objektivnih odnosih, v ponudbi in povpraševanju po kmetijskih pridelkih, vendar imajo neopravičeno velike razlike med odkupnimi in prodajnimi cenami kmetijskih pridelkov, ki jih realizirajo zadrugne organizacije, določen vpliv tako na splošno raven cen kakor tudi na tempo porasta teh cen.

Smoter težnje, da bi ustvarili čim večje sklade v zadrugah, je, kakor smo omenili, usposobiti zadrugo, da bi investirala v kmetijstvo in da bi se iz nje razvil temeljni gospodarski činitelj na vasi. Toda po drugi strani, če se ti skladi formirajo

OBVESTILO NAROČNIKOM!

Kakor smo že objavili, preneha »Naša skupnost« s to številko izhajati. V prihodnje bo izhajala kot priloga »Komunist«. Obveščamo naročnike »Naše skupnosti«, da bomo njihovo naročnino preračunali v naročnino na list »Komunist«. Kolikor pa kakšen naročnik tega ne bi želel, naj to sporoči naši upravi v Ljubljani, Beethovnova ul. 2 in navede, da naj se mu ostanek vplačane naročnine vrne.

Redakcija